

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 72/23
22.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др., решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр. 494/22 од 15.11.2022. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, а у присуству његовог браниоца адвоката Сандре Танасковић Савић, донео је дана 22.03.2023. године,

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр. 494/22 од 15.11.2022. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 8 (осам) месеци, док му за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара па га применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 55а, 60 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време provedено у притвору од 08.12.2020. године до 12.05.2022. године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што ће се уколико новачана казна не буде плаћена у

одређеном року иста заменити казном затвора тако што ће се за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне сразмерно ће се за заменити казном затвора и уколико исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић одбија као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 494/22 од 15.11.2022. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па му је првостепени суд претходно за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 7 година и 8 месеци, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће се уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року иста заменити казном затвора тако што ће се за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне ће се сразмерно заменити казном затвора и уколико исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити, па га је применом одредбе члана 60 и 63 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр. 489/20 од 09.12.2020. године, од 08.12.2020. године до 12.05.2022. године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Првостепеном пресудом на основу одредби члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ и члана 348 став 6 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то укупно 11,38 грама опојне дроге која представља смешу кокаина и тетраамисола, 43,53 грама опојне дроге хероина и кофеина, 136,25 грама смеше кофеина и парацетамола, један пиштољ марке Црвена Застава М70 калибра 7,65x17 мм, ФБРО ... са припадајућим оквиром у којем се налазило 6 комада муниције калибра 7,65x17 мм, један револвер марке "Caulls improvement Freedom arms 22 Long Rifle" ФБРО ..., једна врећица жуте боје у којој се налазило једно буренце за наведени револвер са три метка калибра 22 Long Rifle, као и једна електронска вагица сиве боје ознаке QC Pass 300g/0,01g.

Првостепеном пресудом окривљени АА је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Сандра Танасковић Савић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже претрес пред другостепеним судом на исти позове окривљеног и његовог браниоца и окривљеног осуди за кривична дела на казну по закону. У жалби је бранилац ставила захтев да заједно са окривљеним буде обавештена о седници већа.

Одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду суду је доставила бранилац окривљеног АА, адвокат Сандра Танасковић Савић са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду као неосновану, а да жалбу браниоца окривљеног усвоји као основану и првостепену пресуду преиначи сходно жалбеном предлогу.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр. 88/23 од 23.01.2023. године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду усвоји као основана и првостепена пресуда преиначи тако што ће Апелациони суд у Београду окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, а у присуству његовог браниоца адвоката Сандре Танасковић Савић, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговором на жалбу и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба ВЈТ-а у Београду је основана, док је жалба браниоца окривљеног АА неоснована.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да првостепени суд није дао довољно јасне, аргументоване и непротивуречне разлоге на основу којих је донео одлуку. Упркос чињеници што је првобитно побијана пресуда укинута само зато што није била довољно јасна и аргументована, у поновном поступку првостепени суд је потпуно изменио чињенично, тако што је утврдио да је окривљени предметну дрогу ипак држао ради продаје, иако је првобитном пресудом која је укинута несумњиво утврдио да је предметну дрогу држао за сопствену употребу.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА првостепена пресуда је јасна, разумљива и садржи разлоге о одлучним чињеницама на основу којих је на несумњив начин утврђено како је окривљени извршио кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, затим које радње је предузео ради њиховог извршења, као и одлучне чињенице које се односе на време и сам чињенични ток инкриминисаног догађаја. Осим наведеног на основу датих разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице извршења кривичних дела, како их је првостепени суд ценио, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснива утврђено чињенично стање и дати разлози првостепеног суда.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић надаље се оспорава правилност и законитост побијане пресуде и указује да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, јер је нејасан закључак првостепеног суда да чињеница да је окривљени држао две врсте опојне дроге хероин и кокаин несумњиво указују да је дрога држана ради даље продаје, када је заправо несумњиво утврђено да је обе врсте конзумирао и да је завистан од истих дрога и то хероина и кокаина. Такође је нејасно како број паковања и грамаже може несумњиво доказати да је дрога држана ради даље продаје, с обзиром да се ради о дугогодишњем зависнику који свакодневно конзумира опојну дрогу и који исту припрема и размерава за сопствену употребу тог дана или за краћи период у мање пакетиће, како би му била при руци када осети потребу за истом. Неспорна је чињеница да су од окривљеног одузети и мобилни телефони које је добровољно предао полицијским службеницима, који су их прегледали, али како у њима није било никакве сумњиве комуникације исти нису ни вештачени, тако да не постоји ни доказ да је окривљени са неким договарао даљу продају дроге, која је пронађена код њега. Надаље је вештачењем неспорно утврђено да је окривљени дугогодишњи зависник будући да његова јављања и лечење у Специјалној болници болести зависности датирају од 2007. године, потом 2011. године, чиме је у потпуности потврђена и његова одбрана да се ради о дугогодишњем зависнику од опојних дрога.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА првостепени суд је ценио одбрану окривљеног, исказе саслушаних сведока, као и писане доказе, па је одлучне чињенице као и чињенично стање, како у погледу објективних тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак, дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд и који се изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА не доводе у сумњу из већ напред наведених разлога, будући да се истима фактички понавља изнета одбрана окривљеног која је била предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Првостепени суд је ценио све изведене доказе, а поступајући истовремено и по налозима и примедбама из решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 734/22 од 19.09.2022. године утврдио као неспорно да је окривљени извршио кривична дела у време, на месту и на начин како је то ближе утврђено изреком побијане пресуде. Пре свега као неспорно је утврђено да су полицијски службеници критичног дана личним

прегледом окривљеног пронашли једну ПВЦ кесу у којој се налазило 5 ПВЦ кеса са опојном дрогом хероин укупне тежине 1,80 грама (појединачних грамажа 0,34; 0,39; 0,37; 0,36 и 0,34), једну ПВЦ кесу у којој су се налазиле 3 ПВЦ кесе са опојном дрогом кокаин укупне тежине 1,80 грама (појединачних грамажа 0,59; 0,58 и 0,63) као и један папир беле боје, савијени у којем се налазило 0,20 грама опојне дроге хероин, као и да су потом претресом стана у којем окривљени живи пронашли и опојну дрогу хероин у количини од 41,53 грама, смешу кофеина и парацетамола у количини од 136,25 грама, опојну дрогу кокаин у количини од 9,58 грама, једну електронску вагицу за прецизно мерење, један пиштољ марке ЦЗ-М70 са припадајућим оквиром са 6 метака и револвер “Caulls improvement Freedom arms 22 Long Rifle” са резервним добошем у којем су затечена три метка, а што је све уз потврду коју је окривљени уредно потписао и одузето. Напред изнето произлази неспорно и из писаних доказа у списима предмета и то записника о прегледу лица, записника о претресу стана и других просторија, те потврде о привремено одузетим предметима, извештаја о форензичком прегледу лица места, фотодокументације те записника о физичком и хемијском вештачењу и вештачења о оружју, а које писане доказе и вештачења је првостепени суд прихватио као јасне, објективне и детаљне и дате у складу са правилима струке, налазећи да су међусобно сагласни и прикупљени у складу са законским овлашћењима.

Што се тиче кривичног дела недозвољена производња, држање ношење и промет оружја и експлозивних материја окривљени АА је признао држање предметних пиштоља објашњавајући да је пиштољ купио као “чувара куће”, јер му је у новембру 2020. године обијен стан, исти је платио 400 евра, да га никад није изнео јер је знао да је то кривично дело, а у погледу револвера, навео је да је у питању колекционарски пиштољ који је чувао за друга чије име није хтео да спомиње, па је овакву одбрану окривљеног првостепени суд прихватио налазећи да је искрена, јасна и у складу са осталим изведеним доказима. Надаље, што се тиче одбране окривљеног АА у односу на пронађену опојну дрогу у којој је навео да је штек направио сам од машине за прање судова, да је дрогу обично куповао у већој количини да би је касније сам размеравао и разблаживао и да не би доживео као што јесте четири пута кокаински шок, да је 50 грама хероина платио 800 евра, а 20 грама кокаина 700 евра, да се радило о већој количини, јер тако испадне повољније, а парацетамол је добио бесплатно уз хероин, јер када се купи 50 или 100 грама хероина добија се одређена количина парацетамола, те је свачији избор како ће га користити разблажен или не. Окривљени је даље спорио да је било каква дрога пронађена код њега у доњем вешу, односно личним прегледом, већ да је све пронађено код њега у стану, али овакву одбрану окривљеног првостепени суд правилно није прихватио јер управо оповргнута исказима сведока полицијских службеника ББ и ВВ да је приликом личног прегледа окривљеног пронађено и то у његовом доњем вешу више ПВЦ кесица са материјом за коју су посумњали да је опојна дрога, а које исказе је првостепени суд прихватио као међусобно сагласне, како у погледу времена, тако и у погледу места и предмета извршења кривичног дела, а што је у сагласности и са писаним доказима, при чему наводи сведока који се односе на њихова оперативна сазнања нису ни били предмет било какве оцене од стране првостепеног суда.

Надаље што се тиче количине, врсте (хероин и кокаин), броја паковања и грамаже пронађених опојних дрога, будући да је хероин био размерен у пет ПВЦ пакетића, укупне масе 1,80 грама, а да је 0,20 грама било упаковано у папирно писамце

и 41,53 грама у једној ПВЦ кеси, а кокаин у три ПВЦ пакетића укупне нето масе 1,80 и грама 9,58 грама у једној ПВЦ кеси, као и смеша кофеина и парацетамола, првостепени суд је као нелогично и нуверљиво оценио објашњење окривљеног да је парацетамол добио бесплатно уз хероин, те да када се купи хероин у количини од 50 или 100 грама добија се одређена количина парацетамола. Надаље, што се тиче места проналаска опојне дроге, односно чињенице да је окривљени у тренутку када је легитимисан на јавном месту код себе и то у доњем вешу имао 5 ПВЦ пакетића са опојном дрогом хероин, 3 ПВЦ пакетића са опојном дрогом кокаин и један савијени папирећ у коме се налазио хероин, а да је остатак опојне дроге пронађен у пластици сиве боје испод поклопца машине за прање суђа у кухињи окривљеног, те постојање електронске вагице за прецизно мерење на којој је детектовано присуство хероина, кокаина, кофеина, парацетамола и тетраамисола допринело је закључку суда да не прихвати одбрану окривљеног да је опојну дрогу држао за сопствену употребу, јер је неуверљива и нелогична и дата у намери да избегне кривицу за кривично дело које је предмет оптужбе.

Апелациони суд у Београду је надаље ценио жалбене наводе браниоца окривљеног АА да је наведена опојна дрога и то две врсте била намењена за његову личну употребу, а не за даљу продају. Међутим, првостепени суд је правилно закључио да је сву наведену опојну дрогу и то две врсте, поред тога што је мањим делом служила за личну употребу окривљеног исту неовлашћено држао и ради продаје, иако је имао у виду чињеницу да се окривљени АА у критичном периоду према налазу вештака др Бранка Мандића, а који налаз и мишљење је у потпуности прихватио налазио у фази токсикоманске зависности од опојних дрога и под дејством психоактивних супстанци хероина и кокаина, наводећи при томе да је окривљени током живота започео са конзумацијом психоактивних супстанци (хероин и кокаин) да је временом та конзумација добила клиничка обележја токсикоманске зависности, вештак је надаље извршио увид у здравствени картон Окружног затвора у Београду и утврдио да су код окривљеног регистровани клинички симптоми апстиненцијалне кризе, а што је све наведено цењено у вези са чињеницом да окривљени нема сталне изворе прихода, ни посао, већ се издржава од хонорарног рада у Штампарији "...” и "...” са месечним примањима око 30.000,00 - 80.000,00 динара и бави се препродајом аутомобила од чега месечно зарађује 1.500 евра, стога је првостепени суд извео несумњив закључак да је окривљени АА сву опојну дрогу која је од њега одузета држао ради даље продаје. У вези са изнетим, првостепени суд је одбио предлог одбране да се у доказном поступку прибави видео надзор кладионице, да се изврши увид у признанице кладионице које је приложио окривљени, као и да се прибави медицинска документација од пре 10 година из клинике у “Драјзеровој”, правилно налазећи да би извођење ових доказа водило непотребном одуговлачењу кривичног поступка, будући да је чињенично стање у довољној мери разјашњено, посебно имајући у виду да се на околност начина динамике конзумирања опојних дрога од стране окривљеног, односно да је исти имао кокаинске шкове детаљно изјашњавао судски вештак др Бранко Мандић, а на које вештачење странке нису имале примедбе, као и да признанице кладионице које је окривљени приложио указују на скорашње клађење, односно након извршеног кривичног дела за које је у овом поступку неправноснажном пресудом оглашен кривим, па је првостепени суд сходно изнетом и у образложењу побијане пресуде за утврђено чињенично стање насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата

и Апелациони суд у Београду.

У жалби браниоца се надаље, истиче да је записник о прегледу лица сачињен дана 08.12.2020.године, а записник о претресању стана 07.12.2020.године, иако је према изјавама сведока окривљени прво затечен на улици, а потом је извршен претрес стана, што иде у прилог тврдњи окривљеног да је сва количина затечена у стану, па је самим тим одбрана окривљеног у целости истинита. По оцени Апелационог суда изнетим наводима браниоца се не доводи у сумњу правилност одлуке по питању датума на записницима када је обављен преглед лица и када је сачињен записник о претресању стана, будући да је окривљени дао сагласност за претрес стана, који је према записнику започет 07.12.2020.године 23:30 часова, а завршен 08.12.2020.године у 01:00 часова.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да су се у радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материјиз члана 348 став 1 КЗ за која дела га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о јединственој казни затвора, тако што истиче да се изреченом јединственом казном затвора од 8 година која предстаља казну која јесте у законском оквиру, али која је неоправдано максимално снижена не може остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, односно сврха специјалне и генералне превенције, тако да окривљеном треба изрећи казну затвора у дужем временском трајању. У жалби се надаље указује да је првостепени суд пренаглашен значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљеног, док са друге стране није у довољној мери ценио отежавајуће околности на страни окривљеног, да је до сада шест пута осуђиван, од чега чак пет пута за исто и истородно дело, у односу на кривично дело из члана 246 КЗ за које је побијаном пресудом оглашен кривим, па се стога и предлаже као у жалби да се окривљени осуди на јединствену казну затвора у дужем временском трајању.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Сандре Танасковић Савић такође се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији и истиче да је казна окривљеном превисоко одмерена, да је применом одредбе члана 55а КЗ повређен кривични закон јер наведеном одредбом јасно прописано да ће се казном изнад половине распона прописане казне казнити само ако је кумулативно два пута осуђен преко годину дана и ако од дана отпуштања до извршења новог кривичног дела није протекло 5 година. У жалби се надаље указује да је окривљени АА само једном осуђиван преко годину дана затвора, а коју казну је одслужио, тако да се може применити само члан 55 КЗ, а да нема места примени члана 55а КЗ и да је јединствена казна затвора у трајању од 8 година непримерено висока, па се стога и предлаже као у жалби блаже кажњавање окривљеног.

По оцени Апелационог суда у Београду изнети жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду су основани, док су жалбени наводи браниоца окривљеног АА неосновани, будући да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, али не и да висина јединствене казне затвора буде правилно одмерена. Првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је у потпуности признао извршење кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, као и делимично чињенично признање кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, чиме је у конкретном случају допринео бржем и ефикаснијем окончању поступка, као и коректно држање окривљеног пред судом, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио ранију вишеструку осуђиваност између осталог два пута због истоврсних кривичних дела и два пута због истородних кривичних дела, степен кривице окривљеног, те јачину угрожавања, односно повреде заштићеног добра, околности под којима је учињено дело, као и ранији живот окривљеног, односно чињеницу да је раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем и то пресудом Вишег суда у Београду К бр. 3871/10 од 11.03.2013. године на казну затвора у трајању од 3 године и пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 94/10 од 29.09.2010.године на казну затвора од 2 године, да је дана 08.06.2018. године отпуштен са издржавања последње казне затвора у трајању од 4 године и 11 месеци која му је изречена пресудом Вишег суда у Београду К бр. 3871/10 – Кв бр. 2955/15 од 12.10.2015. године из чега произилази да од дана отпуштања до извршења кривичног дела за које је неправоснажном пресудом оглашен кривим није протекло 5 година, а надаље и његове личне прилике, као и држање после учињених кривичних дела. Имајући у виду све наведено по оцени Апелационог суда у Београду првостепени суд је правилно окривљеном применом одредбе члана 55а КЗ утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 година и 8 месеци, а за кривично дело недозвољена производња, држање ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 године и 10 месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, али није окривљеном правилно одмерио јединствену казну затвора, па је стога овај суд усвојио жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о јединственој казни затвора, тако што је окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору од 08.12.2020. године до 12.05.2022. године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, а коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а све на начин како је то ближе и наведено у изреци побијане пресуде налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се јединственом казном затвора у трајању од 8 година и 6 месеци и новчаном казном остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се предлаже блаже кажњавање, оцењују као неосновани.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде сходно одредби члана 459 и 457 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић